

برخلاف ادعای تولیدکنندگان دارو مبنی بر زیان دهی، صورت مالی داروسازان در بورس سود آوری چشمگیری را ثبت کرده است

نیمه تاریک دارو

شرق: در شرایطی که تولیدکنندگان دارو مدعی بودند افزایش هزینه‌ها، کمبود نقدینگی و قیمت‌گذاری دستوری موجب زیان دهی آنها و توقف برخی خطوط تولید دارو شده است، صورت مالی شش و هشت ماهه داروسازان در سامانه کدال نشان می‌دهد که اغلب شرکت‌های دارویی سوددهی قابل توجهی داشته‌اند به طوری که سود خالص برخی داروسازان به حدود ۱۳ برابر مدت مشابه سال گذشته رسیده است. با این حال برخی تحلیلگران بازار دارو معتقد هستند که هنوز برای قضاوت درباره وضعیت مالی داروسازان زود است و احتمال دارد که موجودی انبار سال گذشته داروسازان و افزایش امسال قیمت دارو موجب سودآوری آنها شده باشد. هرچند نمایندگان مجلس با اشاره به اینکه بازار دارو در تسخیر دولتی‌هاست، تعارض منافع و فساد را عامل کمبود دارو می‌دانند.

دارو هم گران و هم کمیاب شد

سال گذشته زمانی که دولت لایحه بودجه سال ۱۴۰۱ را به بهارسان برد، حذف ارز ۴۲۰۰ تومانی واردات دارو و کالاهای اساسی را به مجلس پیشنهاد داد و در عوض وعده داد که با حذف ارز ترجیحی دارو نمتنها قاچاق دارو کاهش می‌یابد و کمبودهای دارویی رفع می‌شود که قیمت دارو به سطوح نرخ‌های شهروبر سال ۱۴۰۰ بر می‌گردد.

با این مقدمه‌سازي از ۴۲۰۰ تومانی دارو با یک اعلام ناگهانی در ۲۳ تیر امسال حذف شد و وزارت بهداشت اعلام کرد که با اجرای طرحی موسوم به دارویار به تولیدکنندگان دارو مجبور می‌دهد تا قیمت اقلام دارویی را بین پنج تا ۳۰ درصد افزایش دهند و در عوض شرکت‌های بیمه این افزایش قیمت را پوشش دهند تا بیماران مجبور به افزایش پرداخت از جیب خود نشوند.

تا همین‌جا وعده برگشت قیمت‌ها به سطوح شهروبر سال ۱۴۰۰ نادیده گرفته شد و البته چندی پیش هم مسعودی‌اصل، بازرس کل بهداشت و درمان سازمان بازرسی، به صداوسمیما گفت که دولت در لایحه‌ای جدید پیشنهاد بازگشت قیمت دارو به شهروبر ۱۴۰۰ را حذف کرده و علت این موضوع را افزایش هزینه‌های تولید داروسازان اعلام کرده است. به جز این تأخیر دولت در پرداخت یارانه دارو به شرکت‌های بیمه موجب شد داروخانه‌ها به بهانه بدهی بالای شرکت‌های بیمه‌ای به داروخانه‌ها و کمبود نقدینگی، از فروش دارو با دفترچه بیمه سر باز زده و به فروش آزاد روی آورند.

هرچند بسیاری از داروها هم در قفسه داروخانه‌ها نایاب شده و سر از بازار سیاه درآورده بودند. با این حال افزایش قیمت دارو تنها روی کاغذ بین پنج تا ۳۰ درصد اعمال شده و بیماران ناچار شدند دارو را با هزینه‌های گزاف‌تری خریداری کنند.

آرش انیسیانی، مدیر کل برنامه‌ریزی و اقتصاد و سلامت سازمان نظام پزشکی در تابستان امسال به یک برنامه تلویزیونی گفت که «قیمت دارو به‌طور میانگین ۱۲۰ درصد گران شده است. اگر سامانه بیمه قطع باشد، بیماران باید هزینه این افزایش قیمت دارو را بپردازند و توان آن را نخواهند داشت».

البته نمایندگان مجلس از افزایش ۶۰۰ تا ۷۰۰ درصدی قیمت دارو هم گفتند؛ برای مثال امان‌الله حسین‌پور، نماینده مجلس یازدهم در ۲۲ آبان امسال در صحن علنی مجلس گفت که «وضعیت دارو در کشور بسیار نامناسب است؛ چرا این وضعیت پیش‌بینی نشد؟ حال بیماران و سلامت مردم شوخی‌بردار نیست. برخی از داروهای تولید داخل ۶۰۰ درصد افزایش قیمت داشته است، متأسفانه آقای وزیر توان ساماندهی ندارد. پس قبل از اینکه مجلس شما را استیضاح کند، استعفا دهید».محمدجواد نیک‌بین،

اقتصاد ملی و سلب تدریجی حق سکونت

ناصر ذاکری

کارشناس اقتصادی

در اقتصادهای امروزی شاخص دوره انتظار برای خانه‌دارشدن به‌تدریج به شاخصی مهم و تأمل‌برانگیز تبدیل شده است. یکی از وظایف مهم دولت‌ها کوتاه‌ترکردن این دوره است، به‌گونه‌ای‌که دسترسی همه شهروندان به مسکن در شان خودشان آسان و آسان‌تر شود. تحقق این هدف از یک‌سو در گرو افزایش بهره‌وری نیروی کار و به تبع آن افزایش سطح دستمزدهاست و از سوی دیگر دولت باید با اعمال نظارت بر بازار مسکن، این بازار بسیار مهم را از دستکاری و مداخله سودجویان‌مضمون نگه دارد. اصل ۳۱ قانون اساسی داشتن مسکن را حق هر فرد و خانواده ایرانی دانسته و دولت را موظف کرده تا مقدمات لازم برای تحقق این هدف والا را فراهم کند. بااین‌حال با گذشت بیش از چهار دهه از زمان تصویب قانون اساسی، می‌توان ادعا کرد اجرای این اصل فراموش شده و دولت‌های مستقر در طول این دوره توفیقی در این میدان نداشته‌اند. نتیجه اینکه زمان انتظار برای خانه‌دارشدن به‌تدریج طولانی‌تر شده و اینک سخن از دوره انتظار صدساله و حتی بیشتر به میان می‌آید.

با مروری بر شرایط اقتصادی امروز کشور می‌توان دریافت بهره‌وری

نیروی کار در طول دوره رشد بسیار اندکی داشته و طبعاً امکان بیشتری برای پس‌انداز در اختیار حقوق‌بگیران نگر گرفته است. از سوی دیگر افزایش نجومی نقدینگی شرایطی را فراهم آورده که بازار مسکن گرفتار سیلاب مخرب نقدینگی در قالب تقاضای سفته‌بازانه شود که در نتیجه قیمت مسکن با سرعتی باورنکردنی بالا رفته است. به این ترتیب بسیاری از شهروندان قید خانه‌دارشدن را در دوران حیات خود زده‌اند. تدابیری که دولت‌ها در دوران تولیت خود در مقابله با معضل مسکن به‌کار بسته‌اند، هیچ‌کدام دستاورد قابل‌اعتنایی نداشته و اثر چشمگیری در این میانه نداشته است. درنهایت دولت‌مردان نامید از تسهیل جریان خانه‌دارشدن شهروندان چندسالی است که به «تنظیم بازار مسکن استیجاری» روی آورده‌اند و البته در این میدان هم توفیق قابل‌اعتنایی نداشته‌اند. در چنین شرایطی شهروندان محروم از مسکن ناگزیر به کوچ اجباری به مناطق حاشیه‌ای شهر دست زده‌اند تا بتوانند چندسالی دیگر در مقابل طوفان سرکش افزایش قیمت مسکن تاب بیاورند. البته روشن است که چنین تدابیری کارساز نیست و اگر دولت‌مردان از پوسته بی‌عملی خارج نشوند، در آینده‌ای نه‌چندان دور آنان حتی از حاشیه شهرها هم بیرون رانده خواهند شد.

درواقع در سایه بی‌توجهی دولت‌ها، سوداگران این فرصت را یافته‌اند که نقدینگی عظیمی را وارد بازار مسکن کرده و با افزایش انفجاری قیمت عرضه را بر متقاضیان واقعی مسکن تنگ کنند. با تملک بخش مهمی از اراضی شهری به‌ویژه در کلان‌شهرها از سوی صاحبان نقدینگی، نوعی مناسبات ارباب و رعیتی در جامعه شکل

گرفته است، زیرا همان‌گونه که در سال‌های پیش از اجرای قانون اصلاحات ارضی در دهه ۱۳۴۰، کشاورزان بید بخش مهمی از دسترنج سالانه خود را به مالکان زمین‌های کشاورزی می‌دادند تا اجازه کشت روی این زمین‌ها را از مالکان کسب کنند، اینک نیز جمعیت روبه‌فزونی مستأجر ناگزیر باید بخش بزرگی از درآمد ماهانه خود را به اربابان جدید تقدیم کنند تا اجازه سکونت در واحدهای مسکونی تملک‌شده از طرف مالکان زمین‌های شهری را داشته باشند.

در سال‌های طولانی تدابیری از نوع مهار تقاضای سفته‌بازانه مسکن و وادارکردن خریداران سفته‌باز به خروج از این بازار، به نفع متقاضیان واقعی موردتوجه قرار گرفته و حتی با نوعی مقاومت در مجموعه سیاست‌گذاری مواجه شده است که ردپای پدیده تعارض منافع را در این میانه به‌خوبی می‌توان مشاهده کرد، زیرا مثلاً صاحب‌منصبی که خود مالک چند واحد مسکونی استیجاری است و از مستأجران (یا همان رعایا) اجاره ماهانه دریافت می‌کند، چگونه ممکن است طالب اجرای سیاست‌هایی برای دفاع از منافع جمعیت مستأجر و در واقع به زیان خودش باشد؟ تدبیر چندسال اخیر دولت که به‌صورت اعلام سقف مجاز افزایش اجاره‌بها مطرح شد، هرگز ضمانت اجرای معقول و مقبولی همراه نداشت که بتواند کفه ترازوی مستأجران را وزن‌تیز کند و منافع مالکان واحدهای مسکونی استیجاری را کاهش بدهد. متولیان امر هم ظاهراً گزارشی دقیق از نحوه اجرای این‌گونه مصوبات و علل بی‌اعتنایی بازار مسکن استیجاری به آنها را هرگز از مسئولان حوزه مسکن درخواست

نکرده‌اند. دقیقاً همین امر باعث شده مالکان با استفاده از ابزار افزایش اجاره‌بها «رعیت‌های خود را از املاکشان اخراج کرده و به حاشیه شهرها برانند.

این اتفاق از بعضی زوایا بسیار مشابه اتفاقی است که در اواخر

قرن هفدهم میلادی در انگلستان اتفاق افتاد. در دهه‌های پایانی قرن هفدهم و بدنبال افزایش قدرت پارلمان، اشراف انگلستان که از مزیت تصرف کرسی‌های پارلمان برخوردار بودند، فرصت را غنیمت شمرده و با تصویب قوانین جدید موقعیت خود را در میدان اقتصاد مستحکم‌تر کردند. قوانین جدید این امکان را در اختیار مالکان زمین قرار داد که با محصورساختن اراضی کشاورزی و حتی مراتع و جنگل‌ها، روستاییان بیبنوا را از اراضی موردادعای خود اخراج کنند. این گروه که حتی امکان شکار در جنگل‌ها را هم برای تأمین غذای خانواده‌شان از دست داده بودند، از سر ناچاری یا راه مستعمرات در قاره جدید و استرالیا را در پیش گرفتند یا در حاشیه شهرهای بزرگ از جمله لندن مستقر شدند.

دوران قدرت‌نمایی پارلمانی اشراف انگلستان از سال ۱۶۸۸ تا ۱۸۳۲ به طول انجامید و آنان با بهره‌گیری از مزیت تصاحب پارلمان به‌خوبی توانستند از منافع خود دفاع کنند. گفتنی است دیوید ریکاردو (۱۸۲۳-۱۷۷۰) اقتصاددان برجسته مکتب کلاسیک که مداوم اقتدار مالکان زمین را به زیان توسعه بلندمدت اقتصاد انگلستان می‌دید، برای اینکه بتواند در جریان قانون‌گذاری کشور تأثیر بگذارد، مجبور شد با خرید عمده اراضی در کسوت یک مالک زمین وارد مجلس بشود. اخراج جمعیت مستأجر از برخی مناطق شهرهای بزرگ و

تعارض به «شرق» توضیح می‌دهد که لزوماً تولید تمام اقلام دارویی برای کارخانه‌های داروسازی زیان‌ده نیست و امکان دارد از ترکیب سبید محصولات آنها برخی زیان‌ده و برخی سودآور باشند.

او در ادامه تأکید می‌کند که بیشترین سودآوری از آن شرکت‌های پخش دارو است که ریسک تولید و مشکلات آن را ندارند اما سودهای قابل توجهی در بازار دارو کسب می‌کنند. آرش محبویی، دیگر عضو هیئت‌مدیره انجمن داروسازان تهران هم به «شرق» توضیح می‌دهد که باید دید سودآوری شرکت‌های دارویی نسبت به نرخ تورم چقدر است؟ اگر سودآوری بالاتر از نرخ تورم است یعنی شرکت‌های دارویی سود برده‌اند و اگر پایین‌تر از نرخ تورم باشد یعنی شرکت‌های دارویی زیان کرده‌اند.

بازار دارو در تسخیر دولتی‌ها

این ادعاها در حالی مطرح می‌شود که نمایندگان مجلس با احضار بهرام عین‌اللهی، وزیر بهداشت، به مجلس موضوع فساد در بازار دارو را به او یادآوری کرده و گفته‌اند که احتکار مواد اولیه دارویی با سودای افزایش قیمت دارو و تعارض منافع یکی از مهم‌ترین عوامل کمبود دارو در بازار است.

بنا به اعلام انجمن واردکنندگان دارو حدود ۶۰ درصد شرکت‌های تولید دارو و بیشتر از دوسوم شرکت‌های پخش دارو دولتی هستند و بنا به اعلام انجمن داروسازان ایران بیشتر از ۵۵ درصد گردش مالی بازار دارو در اختیار بیش از ۹۰۰ داروخانه دولتی است. موضوعی که از نظر فعالان بازار دارو موجب تعارض منافع در این بازار و فساد گسترده در آن شده است.

تبعیدشان به مناطق حاشیه‌ای و شهرک‌های همجوار که در چند سال اخیر شدت گرفته است، بی‌شایهت به ماجرای اخراج روستاییان انگلیسی از اراضی مورد ادعای اشراف زمیندار در اواخر قرن هفدهم نیست. با این تفاوت که اولاً اشراف انگلیسی با دیوارکشی بر گرداگرد اراضی مورداعیاشان رعایا را اخراج کردند اما اربابان جدید در جامعه امروز ایران با حربه افزایش اجاره‌بها و با توسل به قوانین عرضه و تقاضا در اقتصاد آزاد خواسته خود را پیش می‌برند و ثانیاً روستاییان اخراج‌شده انگلیسی امکان کوچ ناخواسته به مستعمرات یا آلونک‌سازی در حاشیه شهر لندن را داشتند اما جمعیت مستأجر ما از چنین امکانی برخوردار نیست، زیرا هم دوران مستعمره‌داری به سر رسیده و هم برای همه اراضی حاشیه شهر نیز به نام مالکان جدید سند صادر شده است؛ به این ترتیب نمی‌توان نگارنده را که مدعی است دولت‌مردان به‌تنها در مسیر اجرای اصل ۳۱ قانون اساسی به حق بهره‌مندی از مسکن شهروندان توجه نکرده‌اند بلکه در مقابل پدیده درنکات سلب تدریجی حق سکونت در سرزمین مادری نیز گرفتار بی‌عملی شده‌اند، متهم به سیاه‌نمایی کرد.

ای کاش تا دیر نشده و اقتصاد خانواهی‌های کم‌درآمد و محروم از رانت کشور بیش از این متلاشی نشده، دولت‌مردان تصمیمی جدی و قاطع برای حل یک‌باره معضل مسکن بگیرند و با فراهم‌کردن مقدمات اخراج تقاضای سفته‌بازانه از بازار بسیار مهم مسکن، کامی در مسیر اجرای اصل ۳۱ قانون اساسی و تحقق آرمان تدوین‌کنندگان این اصل متزقی بردارند.

هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای ساختمانهای فاقد سند رسمی	هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقدسند رسمی	
آگهی موضوع ماده ۳قانون وماده ۱۳ آیین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی	آگهی موضوع ماده ۳قانون وماده ۱۳ آیین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی	
برابر رای شماره ۱۸۹۷۰۰۱۰۷۸۰۳۰۱۰۶۰۳۰۱۴ مورخ ۱۴۰۱/۸/۲۹ هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی	برابر رای شماره ۲۲۱۸۳۰۰۲۱۰۷۸۰۳۰۱۰۶۰۳۰۱۴مورخ ۱۴۰۱/۹/۱۲ هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک یافت آباد تهران تصرفات مالکانه بلامعراض متقاضی آقای مهدی بابائی فرزند عبدالله بشماره شناسنامه ۱۱۸۵۲ صادره از تهران در سه دانگ مشاع از ششدانگ یک قطعه زمین با بنای احدائی در آن به مساحت ۵۵/۶۶ متر مربع در قسمتی از پلاک ۱۴۸۱۴ فرعی از ۳ اصلی مفروز و مجزی شده از پلاک ۲۳۵ فرعی از ۳ اصلی واقع در بخش ۱۲ تهران که به میزان تصرفی خود دارای سند مالکیت مشاعی بوده و تصرفات متقاضی در ملک مورد تقاضا محرز گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت اعتراضی داشته باشند میتوانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.	برابر رای شماره ۲۲۱۸۳۰۰۲۱۰۷۸۰۳۰۱۰۶۰۳۰۱۴مورخ ۱۴۰۱/۹/۱۲ هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک یافت آباد تهران تصرفات مالکانه بلامعراض متقاضی آقای مهدی بابائی فرزند عبدالله بشماره شناسنامه ۱۱۸۵۲ صادره از تهران در سه دانگ مشاع از ششدانگ یک قطعه زمین با بنای احدائی در آن به مساحت ۶۳/۲۳ متر مربع در قسمتی از پلاک ۱۴۸۱۴ فرعی از ۳ اصلی مفروز و مجزی شده از پلاک ۲۳۵ فرعی از ۳ اصلی واقع در بخش ۱۲ تهران خریداری از مالک رسمی آقای مرتضی وکیل زاده محرز گردیده است لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند میتوانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.
م الف ۱۴۷۲۰ رئیس ثبت اسناد و املاک یافت آباد	م الف ۱۴۷۱۹ رئیس ثبت اسناد و املاک یافت آباد	